

Pedeapsă până la exterminare

13 iulie 2005

Gili Cârstea

Când suntem prea preocupați de propria salvare, putem fi conștienți de contextul larg al mării controversate, dar cauzele și tensiunile de acolo sunt privite cu superficialitate, ca fiind secundare, sau chiar pot fi ignorate total. Așa se face că poporul nostru scapă cumva importanța elementelor fundamentale ale luptei, și aceasta de mult timp. Nu dăm prea mare atenție cauzelor care au declanșat planul de mântuire; și totuși, lucrul care a produs tulburare în familia lui Dumnezeu la început continuă și astăzi, având nevoie de înțelegere, de o diagnosticare corectă spre a fi îndreptat. Dumnezeu fiind pus sub acuzare, El nu poate fi propriul Său apărător. Ar fi absurd ca El să aștepte de la noi dragoste și apreciere, atâta timp cât acuzațiile grave care l se aduc rămân în picioare.

Scriptura este elocventă, pentru cei ce au urechi, că ființele inteligente au fost create – de la începutul zidirii și până la familia omenească – spre a fi un templu în care să locuiască Creatorul. Acest principiu este numit “scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice,” și este susținut de cei mai mulți autori ai Bibliei.

Maladia care a infectat universul, și care continuă să creeze probleme, a pornit din pierderea încrederii în bunăvoința și dragostea lui Dumnezeu și a dus la renunțarea de a mai fi un templu, la desprinderea de izvorul vieții.

Deconectarea de la sursa vieții produce moarte, anihilare instantanee și veșnică. Dumnezeu a intervenit și a blocat provizoriu această prăbușire în neființă a celor care au refuzat să mai fie temple ale lui Dumnezeu, dar aceasta doar până când cauzele sunt înțelese corect.

În acest interval, păcătoșii au posibilitatea să înțeleagă realitatea, ieșind din perdeaua de fum a diavolului, sau vor persista în ea și li se va respecta alegerea de a rămâne deconectați de sursa vieții.

Ceea ce blochează acest deznodământ tragic este că biserica insistă să spună lumii că moartea este pedeapsa lui Dumnezeu pentru nesupunere.

Aceasta a fost susținerea lui Lucifer la început, iar o mare parte dintre îngeri au crezut-o, făcând saltul în beznă. De atunci, el o ține una și bună cu “hotărât că nu veți muri,” dar dacă se întâmplă, atunci nu poate fi vorba decât de mânia lui Dumnezeu. Și a înhămat omenirea la jugul groazei, inventând religia prin care omul poate fi salvat de mânia zeilor.

A căzut în această capcană și biserica rătăcită? De ce nu spune ea lumii că moartea este desprinderea voluntară de izvorul vieții, în care Dumnezeu nu are absolut nici un amestec?

Nu cu prea mult timp în urmă, un profesor adventist a formulat o expresie de credință care dezvăluie foarte exact poziția bisericii la acest subiect, formulare care nu a fost negată oficial până acum. Ea sună astfel: “Dumnezeu are dreptul să pedepsească, a pedepsit și va pedepsi până la exterminare pe cei care nu acceptă oferta mântuitoare prin Isus Hristos.”

Aceasta este în opoziție flagrantă cu viziunea lui Hristos: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

În timp ce Hristos descoperă caracterul Tatălui, dispus să piară El spre a salva pe alții, biserica rătăcită îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind Exterminatorul, marele călău pentru toți cei care nu pot fi convinși să-L iubească.

Deși propovăduim această aberație – „iubește-Mă sau te omor” – în același timp reproșăm membrilor că a doua venire este întârziată datorită lor, care nu au caracterul lui Hristos „desăvârșit reprodus” în ei.

Nu trebuie făcut nici un efort, caracterul acesta monstruos este deja reprodus desăvârșit, dar el nu este caracterul lui Hristos, ci al adversarului Său. Doar el este capabil să pedepsească „până la exterminare” pe cei care nu acceptă oferta lui mântuitoare. Nu așa a făcut cu Hristos? I-a propus un contract de colaborare foarte avantajos, oferindu-L tronul de pontifex maximus doar în schimbul recunoașterii autorității lui. Dar pentru că nu a acceptat această ofertă, L-a batjocorit, L-a chinuit și L-a pus pe cruce. Pedepsă până la exterminare.

Lumea, în situația de criză maximă prin care trece, are nevoie urgentă de lumină la acest subiect major. Sperăm și ne rugăm ca bărbați curajoși din conducerea acestui popor să ducă reformatiunea la un final favorabil dreptății și adevărului, onorându-L pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, și justificând astfel încrederea cu care au fost onorați.